

men ogsaa har været en dygtig Mand. Det vilde dog ikke være utænkeligt, at der ogsaa indenfor Statsbanernes Ledelse kunde findes en saadan Dygtighed, som kunde tage Konkurrencen med Rute- og Lastautomobiler op. I alt Fald forekommer det mig, at Rigsdagen maa være klar paa, at vi skal varetage Befolkningens Interesser. Vi kan ikke og skal ikke hindre Udviklingen og dermed hindre Erhvervene i at bruge de Goder, som Nutiden kan skaffe. I alt Fald skal vi ikke være med til at lægge Hindringer i Vejen for denne Udvikling, fordi Statsbanerne ikke kan betale sig. Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre opmærksom paa, at Færdselsbroen, hvis den bliver bygget, ikke skal bygges til Brug for Luksusautomobiler, som der undertiden er sagt. Nej, den bygges først og fremmest til Fremme af Forretningslivet, for Ruteautomobiler, Lastautomobiler, Cyklister, Fodgængere og Hestekøretøjer. Bag disse Interesser staar der, som ogsaa nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, 550 Foreninger, hvoraf en stor Del ikke er Motor- og Automobilklubber, og hvad de nu hedder, men Handels- og Erhvervsforeninger, og dette viser til fulde, at det ogsaa er et Erhvervsspørgsmaal, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for Automobiltrafikken. Stat og Rigsdag bør gøre, hvad der kan gøres for, at der kan skaffes gode Betingelser til Veje for Forretningslivet. Det er heller ikke blot for Erhvervslivet, Broen skal bygges, men ogsaa til Lettelse for den jævne Befolkning, Cyklister og lignende.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal. Det har ikke været nævnt af de foregaaende Ordførere, men det forekommer mig, at det ikke bør lades ude af Betragtning under Drøftelsen af det foreliggende Lovforslag, nemlig at Bygningen af begge Broerne, altsaa ogsaa den her foreslaaede Færdselsbro, er en Indsats til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. En meget væsentlig Del af de Millioner, det vil koste at bygge Broerne, vil komme Hjemlandet til gode i Form af Arbejdslønninger, og det forekommer mig, at man i en Tid som denne ikke skal lukke Øjnene for, at man i Stedet for at yde Arbejdsløshedsunderstøttelse bør sørge for, at der sættes store Arbejder i Gang, hvorved Arbejdsløsheden aflastes.

Med Hensyn til Udgiften og den Maade, hvorpaa der skal tilvejebringes Dækning for denne — og dette er jo nok det Punkt, hvorom der vil blive ført den største og mest indgaaende Forhandling i Udvalget —, oplyses der i Lovforslagets Bemærkninger, at Anlægget vil koste ca. 8 Mill. Kr.,

for hvilket Beløb der altsaa maa skaffes Dækning. Jeg ved ikke, hvorvidt dette Tal er prøvet, men kan dog ikke undlade at bemærke, at naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at Udgiften til Jernbanebroen vil være ca. 15 Mill. Kr., og at denne Tilbygning, som Færdselsbroen dog er, vil andrage ca. 8 Mill. Kr., saa forekommer disse Tal mig ikke rigtig at staa til hinanden, saa meget mindre som — efter de Oplysninger, der var fremme i 1923 — Jernbanebroen skulde koste det dobbelte og Færdselsbroen noget mindre end det Beløb, der her er nævnt. Jeg er ikke helt sikker paa, om det ikke vil være muligt at faa dette Beløb, de ca. 8 Mill. Kr., betydeligt ned ved Licitationerne i Henhold til de øjeblikkelige Prisforhold her i Landet, og skulde dette lykkes, var det jo kun saa meget glædeligere.

Med Hensyn til at tilvejebringe Dækning for Beløbet foreslaas det jo gennem det foreliggende Lovforslag, at Motorkøretøjerne skal udrede hele Udgiften gennem en Afgift paa Gummi. Dette forekommer mig at være uretfærdigt, og det af flere Grunde. For det første vil der jo ogsaa køre andre Køretøjer over Broen end Automobiler, og dernæst forekommer det mig heller ikke at være heldigt, at dette Beløb ifølge Lovforslaget skal indgaa allerede, inden Broen er færdig. Dette vil altsaa sige, at Nutiden skal betale for Fremtiden, at de, der, naar Broen en Gang er færdig, benytter den, kommer til at køre gratis over. Ligeledes kan det se lidt mærkeligt ud, synes jeg, at det er Automobilerne alene, der skal betale Broen, og ikke blot det, men de skal ogsaa skaffe tilvejebragt en Fond til Vedligeholdelsen ud i Fremtiden, og til Trods herfor saa er det alligevel, naar Broen er bygget og betalt og denne Fond tilvejebragt, Staten, der ejer Broen. Hvorfra Pengene skal skaffes, er en Ting, der maa tages med ind i Overvejelserne, men jeg formoder ligesom Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Tange, at det er et Spørgsmaal, der kan forhandles om, og jeg vil ogsaa tro, at naar den højtæredede Trafikminister har mødt saa megen Forstaaelse overfor dette Lovforslag, vil han ogsaa være villig til at forhandle om, hvilke Veje man skal gaa for at skaffe det nødvendige Beløb. Meget nærliggende i saa Henseende vilde jo en Broafgift være, men jeg er paa den anden Side ikke blind for, at en saadan vil medføre betydelige Vanskeligheder, ikke med Hensyn til Optrævningen, men for de Automobiler og andre Køretøjer, der ønsker at komme over; thi jeg gaar ud fra, at hvis man vedtager en Broafgift, skal